ഡിറ്റക്ടീവ് പ്രഭാകരൻ: ആഖ്യാനവും രാഷ്ട്രീയവും

അനു ജെയിംസ്
ഗവേഷക, ദേവമാതാ കോളേജ്, കുറവിലങ്ങാട്

പ്രബന്ധസംഗ്രഹം

മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ അപസർപ്പകകഥകൾ അപരവത്കരിക്കപ്പെട്ടതിനു പിന്നിൽ ധാരാളം സാംസ്കാരികകാരണങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യശാഖയുടെ വീണ്ടെടുപ്പിന് ജി.ആർ. ഇന്ദുഗോപനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ഡിറ്റക്ടീവ് പ്രഭാകരൻ' എന്ന പരമ്പരയും നടത്തിയ ഇടപെടലുകളാണ് ഈ പ്രബന്ധം അന്വേഷിക്കുന്നത്. കുറ്റാന്വേഷകനായ പ്രഭാകരന്റെ അവതരണത്തിലെ വ്യതിരിക്തതകളും ആഖ്യാനത്തിലെ സാധ്യതകളും ഇതിൽ പഠനവിധേയമാക്കുന്നു. കഥകളിലെ ലിംഗപ്രതിനിധാനങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള അന്വേഷണം അവയിലെ സാമൂഹിക പ്രതിഫലനവും സാംസ്കാരിക പ്രത്യയശാസ്ത്രവും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. സാമ്പത്തിക വർഗ്ഗബന്ധങ്ങളെ കഥാകൃത്ത് എങ്ങനെ നോക്കിക്കാണുന്നു എന്നതും പ്രബന്ധത്തിന്റെ അന്വേഷണവിഷയമാണ്.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ: ജനപ്രിയത-സാഹിതീയത-ആധുനികതാവാദം-ആഖ്യാനശാസ്ത്രം-സാംസ്കാരിക രാഷ്ട്രീയം - ലിംഗപ്രതിനിധാനം-വർഗ്ഗരാഷ്ട്രീയം.

യുക്തി സാഹിത്യത്തിനു പുറത്താണ് എന്ന സാഹിത്യവിമർശനത്തിന്റെ വിധിതീർപ്പാണ് കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യത്തെ വളരെക്കാലത്തോളം മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ അപരപാതയായി കാണാനിടയാക്കിയത്. വികാരത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരമായി സാഹിത്യത്തെയും യുക്തിയും നിഗമനങ്ങളുമുള്ള അവതരണമായി ശാസ്ത്രത്തെയും വിരുദ്ധദ്വന്ദ്വങ്ങളായി സങ്കല്പിച്ച ജ്ഞാനയുഗമാണ് സാഹിതീയതയുടെ നിർവചനത്തിൽനിന്ന് ചരിത്രവും ശാസ്ത്രവും അടക്കമുള്ള

പല മനുഷ്യ വ്യവഹാരങ്ങളെയും പുറത്താക്കിയത്. യുക്തി, നിരീക്ഷണം, അപഗ്രഥനം എന്നിവയാണ് കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യശാഖയുടെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങൾ.

വൈവിധ്യമാർന്ന ജ്ഞാനശാഖകളുടെ കലർന്നൊഴുകലാണ് കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യത്തെ സവിശേഷമാക്കുന്നത്. ഭാവന മാത്രമല്ല സൂക്ഷ്മജ്ഞാനങ്ങളും പ്രമേയനിർമിതിയിൽ നിർണായകമാണ്. ഇവയെ യുക്തിപൂർവ്വമായി സംവിധാനം ചെയ്യുന്നതാണ് കുറ്റാന്വേഷണ സാഹിത്യശാഖയുടെ ആഖ്യാന രഹസ്യം. നിശ്ചിതമായി സ്ഥാപിച്ചുവയ്ക്കപ്പെട്ട സാഹിത്യ ഭാവുകത്വത്തിൽ കുടുങ്ങിക്കിടക്കാത്ത പൊതുജനം ഈ ആവിഷ്കാരങ്ങളെ ആഘോഷിച്ചു. ജനപ്രിയമായത് ഉത്തമസാഹിത്യമല്ല എന്നൊരു ചിന്താഗതിയും വിമർശകരിൽ പലരും വച്ചുപുലർത്തി. അങ്ങനെ കുറ്റാന്വേഷണനോവലുകൾ എഴുതിയവർ പൈങ്കിളി സാഹിത്യകാരന്മാരായി വിലയിരുത്തപ്പെട്ടു. ഭൂരിപക്ഷത്തിനും ആസ്വദിക്കാനാകാത്ത പ്രമേയപരിചരണങ്ങളെയാണ് അവർ സാഹിത്യഭാവുകത്വമായി അംഗീകരിച്ചത്. എന്നാൽ ലോകക്ലാസിക്കുകളെല്ലാം കുറ്റാന്വേഷണ സ്വഭാവം ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയായിരുന്നു എന്നു കാണാം.

സാഹിതീയവിചാരത്തിൽ ആധുനികതാവാദം നേടിയ മേൽക്കോയ്മയാണ് അപസർപ്പക സാഹിത്യത്തെ അപരവത്കരിച്ച മറ്റൊരുകാരണം. ദാർശനികമായ ഔന്നത്യമുള്ള കൃതികളെയാണ് ആധുനികനിരൂപകർ മഹത്തരമായി കണ്ടത്. ദാർശനികതയെക്കാൾ ദൈനംദിനത്വമാണ് കുറ്റാന്വേഷണ സാഹിത്യത്തിൽ പ്രധാനം. വ്യാഖ്യാനാതീതമായ ഒന്നും അവർ പ്രതിപാദിക്കുന്നില്ല. ഭാരതീയ സാഹിത്യചിന്താപദ്ധതികളും ദർശനത്തെയും സൗന്ദര്യത്തെയും ആഖ്യാനത്തെയുമാണ് വിലമതിച്ചത്. വൈയക്തികതയിലും അസ്തിത്വചിന്തയിലും കേന്ദ്രീകരിച്ച ആധുനികതയുടെ സാഹിത്യരചനാസമ്പ്രദായങ്ങൾക്ക് എതിർദിശയിലാണ് കുറ്റാന്വേഷണ സാഹിത്യത്തിന്റെ സഞ്ചാരപഥം. സമൂഹത്തെ ബാധിക്കുന്ന പ്രശ്നത്തിൽനിന്നാണ് അവരുടെ അന്വേഷണാരംഭം. ആലങ്കാരികഭാഷ അവർ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. സൂക്ഷ്മമായ അറിവുകളെ സന്ദർഭങ്ങളോടിണക്കി യുക്തിയുടെ നൂൽക്കമ്പിയിൽ ആഖ്യാനം ചെയ്യുന്നതാണ് അതിന്റെ രീതി. കുറ്റവാളി ഏതുകാലത്തും പിടിക്കപ്പെടാം, സത്യം വളരെക്കാലം മറച്ചുവയ്ക്കാനാവില്ല എന്നിങ്ങനെ ധാർമ്മികമായ ചില സന്ദേശങ്ങൾ കൂടി കുറ്റാന്വേഷണ സാഹിത്യം ഉള്ളടക്കുന്നുണ്ട്.

എഴുത്തുകാരനും വിമർശകനും അർത്ഥത്തിന്റെ അധിപതികളാകുന്ന ആസ്വാദന പ്രക്രിയയല്ല കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യത്തിന്റേത്.

അർത്ഥനിർമിതിയിൽ വായനക്കാരന് പങ്കാളിത്തമുള്ള സംവാദസ്വഭാവമുള്ള വായനയാണത് പ്രദാനംചെയ്യുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ യുക്തിവിചാരശീലത്തെ പ്രചോദിപ്പിച്ചും പ്രകോപിപ്പിച്ചുമാണ് അപസർപ്പകകഥയുടെ ആഖ്യാനം മുന്നേറുന്നത്. സംസ്കാരം അംഗീകരിക്കുന്ന വിശുദ്ധമായ പ്രകടനങ്ങളെ മാത്രം ഉത്തമസാഹിത്യമായി പരിഗണിക്കുന്ന പ്രവണത വിമർശനത്തിനുണ്ട്. മാംസനിബദ്ധമല്ലാത്ത രാഗത്തെയും ജീവിതദർശനത്തെയും മറ്റുമാണ് സാഹിത്യവിമർശനം വാഴ്ത്തിപ്പാടിയത്. കുറ്റാന്വേഷണ പ്രമേയങ്ങൾ ജനപ്രിയസാഹിത്യത്തിനന്റെ ഭാഗമായി ഒതുക്കപ്പെട്ടത് മനുഷ്യന്റെ അബോധവാസനകളുടെ ആവിഷ്കാരങ്ങളെ മാറ്റിനിറുത്തുന്ന സംസ്കാരനിയന്ത്രണം സാഹിത്യരംഗത്ത് പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ കൂടി ഫലമാണ്.

കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യശാഖയുടെ ഒരു സമ്പന്നസമാന്തരചരിത്രം മലയാളത്തിനുണ്ട്. ആദ്യകാലകഥകൾ മുതൽ കുറ്റാന്വേഷണം മലയാളസാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രമേയപരിസരങ്ങളിൽ സ്ഥാനം നേടിയിരുന്നു. അവയിലെ കഥാപാത്രങ്ങളിലും ആഖ്യാനശൈലിയിലും പാശ്ചാത്യ കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യത്തിന്റെ സ്വാധീനം പ്രകടമായിരുന്നു. മലയാളനോവലിൽ അപ്പൻതമ്പുരാന്റെ 'ഭാസ്കരമേനോനും' ഒ.എം. ചെറിയാന്റെ 'കാലന്റെ കൊലയറ'യും കാരാട്ട് അച്യുതമേനോന്റെ 'വിരുതൻ ശങ്കു'വും അപസർപ്പകപ്രമേയങ്ങളുടെ ആദ്യമാതൃകകളായി. ആധുനികനോവലിൽ കോട്ടയം പുഷ്പനാഥ്, ബാറ്റൺ ബോസ്, നീലകണ്ഠൻ പരമാര, തോമസ് ടി. അമ്പാട്ട് തുടങ്ങിയവരുടെ നോവലുകളിലൂടെ കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യം മലയാളിയുടെ വായനാചരിത്രത്തിൽ സജീവമായി നിലനിന്നു. ഷെർലക്ക് ഹോംസ് മാതൃകകളെ പിന്തുടരുന്നതായിരുന്നു അവ. ആനുകാലികപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ വിപണി ഉയർത്തുന്നതിൽ അവ പ്രധാന പങ്കുവഹിച്ചു. മുഖ്യധാരാ എഴുത്തുകാരും വിമർശകരും അപസർപ്പക സാഹിത്യത്തോട് കാണിച്ച വിപ്രതിപത്തിയും ഈ സാഹിത്യമേഖലയുടെ അപരവത്കരണത്തിന് ഇടയാക്കി.

ഈ കാഴ്ചപ്പാടിന് ഒരു വിച്ഛേദം ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ പ്രധാന ഇടപെടൽ നടത്തിയ എഴുത്തുകാരനാണ് ജി.ആർ. ഇന്ദുഗോപൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥകളിലെല്ലാം ഒരു നിഗൂഢതയുടെ ചുരുളഴിക്കലുണ്ട്. കുറ്റാന്വേഷണത്തെക്കാൾ ത്രില്ലർ സ്വഭാവമാണ് അവയിൽ മുന്നിട്ടുനില്ക്കുന്നത്. ഈ എഴുത്തുകാരൻ മലയാളത്തിൽ കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യത്തിന് സ്വീകാര്യതയും പ്രേരണയും നല്കി. മുഖ്യധാരാ പ്രസാധകർ തന്നെ ക്രൈം ഫികഷനുകൾക്കായി മത്സരം നടത്തുന്ന സ്ഥിതിയിലേക്ക് പ്രസാധനരംഗം മാറി. സജീവമായ

സാഹിത്യമേഖലയായി കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യം പരിവർത്തിക്കപ്പെട്ടതിൽ ഇന്ദുഗോപന്റെ എഴുത്തിനും ഡിറ്റക്ടീവ് പ്രഭാകരനെ കേന്ദ്രമാക്കിയ കുറ്റാന്വേഷണ പരമ്പരയ്ക്കും പങ്കുണ്ട്.

ഡിറ്റക്ടീവ് പ്രഭാകരൻ

പാശ്ചാത്യമാതൃകകൾക്കനുസരിച്ച് കഥാപാത്രത്തെയും ദേശത്തെയും ആഖ്യാനത്തെയും പകർത്തുന്നതായിരുന്നു മലയാളത്തിലെ കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യശാഖയുടെ പൊതുസ്വഭാവം. മലയാളിയുടെ ജീവിതസന്ദർഭങ്ങളും പശ്ചാത്തലങ്ങളും പലപ്പോഴും അവയിൽ പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു അപസർപ്പകനെ സൃഷ്ടിക്കാൻ പര്യാപ്തമായ സാംസ്കാരികസാഹചര്യം കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കുറ്റകൃത്യത്തെ രഹസ്യാത്മകമാക്കുന്ന നിഗൂഢമായ ഭൂപ്രദേശങ്ങളോ ഒറ്റപ്പെട്ട നഗരജീവിതമോ അക്കാലത്ത് മലയാളിയുടെ സാംസ്കാരിക അനുഭവമല്ലായിരുന്നു. ശാസ്ത്രസാങ്കേതികരംഗങ്ങളും വേണ്ടത്ര വികാസംപ്രാപിച്ചിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, വിവർത്തനങ്ങളിലൂടെ പരിചിതമായ വാർപ്പുമാതൃകകളിൽ കുറ്റാന്വേഷകരെ സൃഷ്ടിക്കാൻ എഴുത്തുകാർ നിർബന്ധിതരായി.

മലയാളിയുടെ അലസതയും അർപ്പണബുദ്ധിയും സമ്മേളിച്ച കുറ്റാന്വേഷകനാണ് പ്രഭാകരൻ. ഇരുളാണ്ട സമസ്യകളിൽ വെളിച്ചമാകുന്നവൻ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഒരു കുറ്റാന്വേഷകന് ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ പേരാണ് ഇന്ദുഗോപൻ തന്റെ കേന്ദ്രകഥാപാത്രത്തിന് നല്കിയത്. നായകത്വഗുണങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലാത്ത, തീർത്തും സാധാരണക്കാരനായ ഒരു മധ്യവയസ്കൻ. പ്രഭാകരനെ കഥാകൃത്ത് വർണിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: "താഴെ കുത്തിയിരുന്നു ബീഡി വലിക്കുന്ന ഒരാൾ. പിഞ്ചിത്തുടങ്ങാറായ ഒരു ഷർട്ടിട്ടിരിക്കുന്നു. അതും ഒരു ബട്ടൻസേ ഇട്ടിട്ടുള്ളൂ. കൈയിൽ ബീഡിക്കറ. ലുങ്കിയുടെ ആവശ്യമില്ല. ജട്ടി മതിയായിരുന്നു എന്നു തോന്നുംവിധം എല്ലാംകൂടി ചെരുകിക്കയറ്റി മുട്ടിനിടയിലേക്ക് തിരുകിക്കയറ്റിവച്ചിരിക്കുന്നു" (2020: 38). കണ്ടുപരിചയിച്ച കുറ്റാന്വേഷകരിൽനിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തൻ. അലസമായ വസ്ത്രധാരണംതന്നെ അയാളുടെ അച്ചടക്കമില്ലായ്മ വെളിവാക്കുന്നു. ആരെയും ഒന്നിനെയും കൂസാത്ത പ്രകൃതം. കള്ളിമുണ്ടുടുത്ത് ചുണ്ടിൽ കത്തിയെരിയുന്ന ബീഡിയുമായി അയാൾ കുറ്റാന്വേഷണത്തിന് ഇറങ്ങിത്തിരിക്കുന്നു.

ഡച്ച് ബംഗ്ലാവിലെ പ്രേതരഹസ്യം, ഓപ്പറേഷൻ കത്തിയുമായി ഒരാൾ; പല നഗരങ്ങളിൽ, രാത്രിയിലൊരു സൈക്കിൾവാല, ഒരു പ്രേതബാധിതന്റെ ആത്മകഥ, ഇന്നു രാത്രി ആരെന്റെ ചോരയിൽ ആറാടും...?, രക്തനിറമുള്ള

ഓറഞ്ച്, രണ്ടാം നിലയിലെ ഉടൽ! എന്നീ കഥകളാണ് പ്രഭാകരൻ പരമ്പര കളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. കൂടാതെ ചില അനുഭവാഖ്യാനങ്ങൾക്ക് കൂടി ഇടം നീക്കിവച്ചിട്ടുണ്ട്. താൻ ചെറുപ്പത്തിൽ ദൃക്സാക്ഷിയായ ഐജിയുടെ മരണത്തിന്റെ നിഗൂഢതയും സംശയങ്ങളുമാണ് പ്രഭാകരനിലെ കുറ്റാന്വേ ഷകനെ വളർത്തിയെടുത്തത്. ഡിറ്റക്ടീവ് നോവലുകളുടെ ആരാധകനായ സ്വാമിയാരപ്പൂപ്പൻ, ചേട്ടന്റെ ഘാതകിയെ കണ്ടെത്താൻ തന്റെ ഗ്രന്ഥാലയ ത്തിൽ അയാളെ കൂടെനിർത്തി പരിശീലിപ്പിച്ചു. പ്രഭാകരൻ എന്ന സാധാര ണക്കാരനെ കുറ്റാന്വേഷകനാക്കിയ പശ്ചാത്തലം കഥാകൃത്ത് കൃത്യമായി വിശദീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അന്ന് പതിനഞ്ചു വയസ്സ് മാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന തന്റെ മൊഴികൊണ്ടു കൂടിയാണ് നിരപരാധിയായ താണുപെരുമാൾ ശിക്ഷി ക്കപ്പെട്ടത് എന്ന കുറ്റബോധം അയാളെ വേട്ടയാടുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥ കുറ്റവാളിയെ കണ്ടെത്താൻ വർഷങ്ങളോളം ഈ സംഭവത്തെ അയാൾ കീറിമുറിച്ച് പരിശോധിക്കുകയും സ്വയം ഒരു കുറ്റാന്വേഷകനായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

മലയാളത്തിലെ കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യത്തിൽ മുമ്പുണ്ടായിട്ടുള്ള കുറ്റാന്വേഷകർ പാശ്ചാത്യനാടുകളിലും നഗരപശ്ചാത്തലങ്ങളിലുമാണ് വ്യാ പരിച്ചതെങ്കിൽ ഡിറ്റക്ടീവ് പ്രഭാകരനെ ഇന്ദുഗോപൻ പ്രാദേശികതയിലേക്ക് പറിച്ചുനട്ടു. കേരളീയ ഭൂപ്രകൃതിയും സംസ്കാരവും ഭാഷയും ഊർജ്ജസ്വലമാവുന്ന പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് പ്രഭാകരന്റെ ചിത്രീകരണം. പാറശ്ശാല, നെയ്യാറ്റി ൻകര, ചെങ്ങന്നൂർ, കൊല്ലം, പൂവാർ തുടങ്ങിയ തെക്കൻ കേരളത്തിലെ തീരപ്രദേശങ്ങളാണ് ഈ കഥകളിലെ സ്ഥലപശ്ചാത്തലം. മണ്ണിലും വെള്ളത്തിലും രത്നങ്ങൾ ഒളിപ്പിച്ചുവയ്ക്കുന്ന വാമനപുരം നദി, അടിക്കടി മിന്ന ലേൽക്കുന്ന ഗ്രാമം എന്നിങ്ങനെ കൗതുകകരമായ രണ്ടു ഭൂപശ്ചാത്തലങ്ങൾ ‘ഡച്ച് ബംഗ്ലാവിലെ പ്രേതരഹസ്യം’ എന്ന കഥയിൽ ഇടപെടുന്നുണ്ട്. ‘രാത്രി യിലൊരു സൈക്കിൾവാല’യിൽ കള്ളക്കടത്തുസംഘത്തിൽനിന്നും രത്നം മറച്ചുവയ്ക്കാൻ അനിലിന് സഹായകമാവുന്നത് തീരവാസികളുടെ ശവസംസ്കാര രീതിയാണ്. ഭൂതാവേശത്തിന്റെയും മന്ത്രവാദത്തിന്റെയും പശ്ചാത്തലങ്ങൾ ‘ഒരു പ്രേതബാധിതന്റെ ആത്മകഥ’യിൽ കാണാം. ശത്രുകുടുംബങ്ങളെ പീഡി പ്പിച്ച മാർത്താണ്ഡവർമ്മയുടെ ആത്മാവിനെ ആവാഹിച്ചോ അല്ലെങ്കിൽ പുനർജന്മത്തിലോ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായ യുദ്ധത്തിനായി സന്നാഹങ്ങൾ ഒരുക്കുന്ന സ്വാമിമാരാണ് ഈ കഥയെ ഉദ്വേഗഭരിതമാക്കുന്നത്. കേരളത്തി ന്റെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരവും സാംസ്കാരികവും ചരിത്രപരവുമായ സാധ്യതകളെ

കുറ്റാന്വേഷണസാഹിത്യത്തോട് ഇണക്കി എന്നതിലാണ് ഡിറ്റക്ടീവ് പ്രഭാകരൻ പരമ്പരയുടെ പ്രസക്തിയും വ്യതിരിക്തതയും.

കുറ്റാന്വേഷണം തൊഴിലായി സ്വീകരിച്ച അന്വേഷകനല്ല പ്രഭാകരൻ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, കുറ്റാന്വേഷകനെക്കുറിച്ച് ഉണ്ടായിട്ടുള്ള നിയമാവലികളെ അയാൾ അട്ടിമറിക്കുന്നു. ആകസ്മികത പലപ്പോഴും അയാൾക്ക് കൂട്ടിനെത്തുന്നുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അയാൾ അന്വേഷിക്കുന്നവർ അയാളെ തേടിവരുന്നു. യുക്തിക്ക് കീഴടങ്ങുന്ന സത്യങ്ങൾ മാത്രം വിശ്വസിക്കുന്ന കുറ്റാന്വേഷകരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി അമാനുഷിക പ്രഭാവങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കാൻ അയാൾ തെളിവുകൾ നല്കുന്നു.

പോലീസിനെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവരോട് പരിപൂർണവിധേയത്വം അയാൾ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നില്ല. കുറ്റവാളികളെ പലപ്പോഴും നിയമത്തിന് കാട്ടികൊടുക്കുന്നുമില്ല. പക്വതയോടും ക്ഷമയോടുംകൂടെ അയാൾ ഓരോ അന്വേഷണത്തിലും ഇടപെടുന്നു. പോലീസിന്റെ എടുത്തുചാട്ടത്തെ പലയിടത്തും തിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. കുറ്റവാളികളോട് മനുഷ്യത്വപരമായ സമീപനം അയാൾ സ്വീകരിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് കൂട്ടുനില്ക്കുന്നതായും കാണാം. തീവ്രവാദിസംഘത്തിലെ സ്റ്റെല്ലയെ അവരെ പറ്റിച്ച രത്നവുമായി കടന്നുകളഞ്ഞ അനിലിനെ കണ്ടെത്താൻ സഹായിക്കുന്നു. ഉദ്ദേശത്തെക്കുറിച്ച് വ്യക്തത ഇല്ലാതിരുന്നിട്ടും ഹരീന്ദ്രന് കൂട്ടാളിയായി നിൽക്കുന്നു, അയാൾക്ക് മറതീർക്കുന്നു. സ്വന്തം ജീവൻപോലും പണയപ്പെടുത്തി താൻ ഒറ്റിക്കൊടുത്ത കുറ്റവാളിയുടെ സഹായാഭ്യർത്ഥനയെ മാനിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ പലസന്ദർഭങ്ങൾ പ്രഭാകരനെ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്ന കുറ്റാന്വേഷണപരമ്പരയിലെ കഥകളിലുണ്ട്.

കുറ്റവാളി ആര് എന്നതിനെക്കാൾ സംഭവങ്ങളുടെ നിഗൂഢതയാണ് പലപ്പോഴും കുറ്റാന്വേഷണങ്ങളിലേക്ക് പ്രഭാകരനെ ആകർഷിക്കുന്നത്. ക്ഷമാപൂർവമായ കാത്തിരിപ്പാണ് ഈ കുറ്റാന്വേഷകനെ വ്യത്യസ്തനാക്കുന്ന പ്രധാന ഗുണം. ഐജിയുടെ കൊലപാതകിയെ കണ്ടെത്താൻ അനുകൂല സാഹചര്യങ്ങൾക്കായി മുപ്പത് വർഷങ്ങളാണ് അയാൾ കാത്തിരുന്നത്. മേൽവിലാസമില്ലാത്ത കത്തിനു പുറകെ അതയച്ചയാളെ തേടി രാജസ്ഥാനിലെ പോസ്റ്റോഫീസിനു മുന്നിൽ ഒന്നര മാസത്തോളം അയാൾ കാത്തിരുന്നു. 'ഒരു പ്രേതബാധിതന്റെ ആത്മകഥ', 'രണ്ടാം നിലയിലെ ഉടൽ' എന്നീ കഥകളിലും സത്യമറിയാനുള്ള നീണ്ട കാത്തിരിപ്പുണ്ട്. അനുകൂല സന്ദർഭങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും അയാൾതന്നെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. സംശയിക്കപ്പെടുന്നവരുമായി അടുക്കാനുള്ള

സാധ്യതയായി തന്റെ ബാഹ്യാകാരത്തെ അയാൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. ചില കഥകളിൽ പ്രച്ഛന്നവേഷത്തിലും ഈ കുറ്റാന്വേഷകനെ കണ്ടെത്താം. അടുക്കളക്കാരനായും ഭിക്ഷക്കാരനായും പരിചാരകനായും ഒക്കെ അയാൾ പലരുടെയും ജീവിതത്തിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലുന്നു. അവർ കാലങ്ങളായി മറച്ചു വച്ചിരിക്കുന്ന രഹസ്യത്തെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതികവിദ്യകളുടെ സഹായമില്ലാത്ത തന്റെ കുറ്റാന്വേഷണങ്ങളിൽ യുക്തിയും നിരീക്ഷണവും കാര്യകാരണവിവേചനബുദ്ധിയുമാണ് അയാളുടെ കൈമുതൽ. കള്ളുകുടിക്കുന്ന, കഞ്ചാവടിക്കുന്ന അന്വേഷകനാണ് അയാൾ. പ്രഭാകരനെ വായനക്കാർ പരിചയപ്പെടുന്ന ആദ്യസന്ദർഭം തന്നെ അയാൾ കള്ളുഷാപ്പിൽനിന്നു മടങ്ങുന്ന രംഗമാണ്. അയാളെത്തേടി ആളുകൾ വരുന്നതും കള്ളുഷാപ്പിന്റെ മേൽവിലാസത്തിലാണ്. 'പ്രഭാകരൻ, പതിനേഴാം നമ്പർ കള്ളുഷാപ്പ്, കല്ലുംകുന്ന് പി.ഒ., പാറശ്ശാല'. ഷെർലക്ക് ഹോംസിന്റെ വിഖ്യാത മേൽവിലാസത്തെ ഇവിടെ ഹാസ്യാത്മകമായി പുനസൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

ആഖ്യാനത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ, പരിമിതികൾ

പ്രഭാകരൻ പരമ്പരയിലെ കഥകളെല്ലാം സർവജ്ഞനായ കഥാകൃത്തിന്റെ ആഖ്യാനത്തിലാണ്. കഥാകാലം ആഖ്യാതാവിന്റെ വാക്കുകളിലൂടെയും ആഖ്യാനകാലം കഥാപാത്രങ്ങളുടെ സംഭാഷണങ്ങളിലൂടെയും ഓർമ്മകളിലൂടെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്ന രീതിയാണ് കഥകളിൽ പൊതുവായി അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നത്. മിക്കകഥകളിലും സർവജ്ഞവീക്ഷണത്തിൽ കഥാകൃത്ത് തന്നെ സംഭവങ്ങളെയും കഥാപാത്രങ്ങളെയും അടുത്തുനിന്നെന്ന പോലെ വിവരിക്കുമ്പോൾ 'ഒരു പ്രേതബാധിതന്റെ ആത്മകഥ', 'ഇന്നു രാത്രി ആരെന്റെ ചോരയിൽ ആറാടും...?', 'രക്തനിറമുള്ള ഓറഞ്ച്' എന്നിവയിൽ കഥാപശ്ചാത്തലം ഒരുക്കിയതിനുശേഷം കഥാകൃത്ത് ആഖ്യാനത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം കഥാപാത്രത്തിന് കൈമാറുന്നതായി കാണാം. വർത്തമാനകാലത്തു നിന്നും പൂർവ്വകാലസംഭവങ്ങളിലേക്ക് പിന്തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്ന ഫ്ലാഷ്ബാക്കിന്റെ (അനലെപ്സിസ്) ആഖ്യാനസങ്കേതം ഈ കഥകളിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. സർവജ്ഞവീക്ഷണത്തിൽനിന്നും ഉത്തമപുരുഷാഖ്യാനരീതിയിലേക്ക് കഥ വഴിമാറുകയാണ് ഇവിടെ. കഥാപാത്രത്തിന്റെ അനുഭവാഖ്യാനത്തിനുശേഷം കഥാഗതിയുടെ നിയന്ത്രണം കഥാകൃത്തുതന്നെ ഏറ്റെടുക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ ആഖ്യാനത്തിന്റെയും ആത്മനിഷ്ഠ ആഖ്യാനത്തിന്റെയും സാധ്യതകൾ ഒരുപോലെ ഉപയോഗിക്കുകയാണ് കഥാകൃത്ത്. കഥയുടെ പശ്ചാത്തലമായി വായിക്കാവുന്ന യഥാർത്ഥ അനുഭവാഖ്യാനം അനുബന്ധമായി

ചേർത്തുകൊണ്ട് ആഖ്യാനത്തിന്റെ ആത്മനിഷ്ഠസ്വഭാവത്തെ കഥാകൃത്ത് കൂടുതൽ ദൃഢമാക്കുന്നുണ്ട്. 'ഡച്ച് ബംഗ്ലാവിലെ പ്രേതരഹസ്യം' എന്ന കഥയുടെ അനുബന്ധമായ നിധിവേട്ടക്കാരൻ കല്ലമാധവന്റെ കഥ അത്തരത്തിലൊന്നാണ്.

ഹോംസിന് വാട്സൺ എന്നപോലെ തെളിവുകളെ വെളിപ്പെടുത്താൻ അനന്തൻ എന്ന ഒരു പോലീസ് കഥാപാത്രത്തെ എല്ലാ കഥകളിലും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അനന്തൻ വഴിയാണ് പല കേസന്വേഷണങ്ങളിലേക്കും പ്രഭാകരൻ എത്തിച്ചേരുന്നത്. കുറ്റാന്വേഷകന്റെ യുക്തികളും നിരീക്ഷണങ്ങളും കണ്ടെത്തലുകളും വായനക്കാരോട് കഥാകൃത്ത് വിശദീകരിക്കുന്നതും ഈ കഥാപാത്രത്തിന്റെ സഹായത്താലാണ്. പത്രവാർത്തകളിലെ കൗതുകങ്ങളും പ്രഭാകരനെ അന്വേഷണവഴിയിലേക്ക് തിരിക്കാറുണ്ട്. തെളിവുകളെ മാത്രമല്ല സാക്ഷികളുടെ പ്രസ്താവനകളെയും ആശ്രയിക്കുന്ന അന്വേഷണരീതിയാണ് പ്രഭാകരന്റേത്. ഈ കുറ്റാന്വേഷണ ആഖ്യാനത്തിൽ യുക്തിവിശദീകരണമല്ല മുന്നിട്ടുനില്ക്കുന്നത്. അന്വേഷകന്റെ മനസ്സുകൂടി ഇതിൽ വായിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നു. കുറ്റാന്വേഷകന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെ മാത്രമല്ല കഥ ആഖ്യാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നത്. പ്രഭാകരനുമായുള്ള സംഭാഷണത്തിലൂടെ ഓരോ കഥാപാത്രങ്ങളുടെയും മാനസികാവസ്ഥയും പരിപ്രേക്ഷ്യവും കഥാകൃത്ത് കൃത്യമായി അടയാളപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

കുറ്റാന്വേഷണത്തെക്കാൾ അതിനെ ചൂഴ്ന്നുനില്ക്കുന്ന ജീവിതാഖ്യാനത്തിനും വ്യാഖ്യാനത്തിനുമാണ് ഇന്ദുഗോപൻ ഊന്നൽനല്കുന്നത്. ധാർമികമായ സന്ദേശങ്ങൾ ആഖ്യാനത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാപപുണ്യങ്ങളുടെ ഒരു തലം എല്ലാ കുറ്റാന്വേഷണ കഥകളോടും അദ്ദേഹം ചേർത്തുവയ്ക്കുന്നുണ്ട്. 'ഡച്ച് ബംഗ്ലാവിലെ പ്രേതരഹസ്യം' എന്ന കഥയിൽ ഐജി തന്റെ ഭാര്യയെയും മകനെയും അംഗീകരിക്കാനോ അവർക്ക് സ്വത്ത് നല്കാനോ തയ്യാറായില്ല. പകരം അനന്തിരവൾക്ക് സ്വത്ത് നല്കാനും വാർദ്ധക്യകാലത്ത് തന്റെ പരിചരണത്തിന് കൂടെനിറുത്താനും അയാൾ തീരുമാനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊലപാതകത്തിലേക്ക് നയിച്ചത് ഈ കാരണങ്ങളാണ്. അവകാശികളാകട്ടെ ശരിയായ വഴിയിലൂടെ രത്നം ആവശ്യപ്പെടാതെ കൊലപാതകം, ഭവനഭേദനം, മോഷണം തുടങ്ങിയ കുത്സിതമാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു. അനന്തിരവളുടെ ഭർത്താവ്, നിരപരാധിയായ താണുപെരുമാൾ കുറ്റവാളിയായി മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടു. ശേഷിച്ച ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അതിന്റെ വേദനയിൽ അയാൾ നീറിനീറി ഒടുങ്ങി. ഈ ശാപം ഐജിയുടെ

ജാരസന്തതിയായ സുരേന്ദ്രൻ നാടാരെയും കുടുംബത്തെയും വേട്ടയാടി. രത്നം കൈവശപ്പെടുത്താൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. ദാരിദ്ര്യവും ആത്മഹത്യയും ദുരന്തങ്ങളും അവരെ പിന്തുടർന്നു.

അർഹമല്ലാത്ത ധനം കൈവശം വെച്ചാൽ നാശംവരും എന്ന വിശ്വാസവും അനുഭവങ്ങളും കല്ലു മാധവനും ഔവ്വക്കറും ഡിസൂസയും പങ്കു വയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അനധികൃതമായി കാൻസർ കുടുക്കകളിലൂടെ പിരിച്ച പണം ചിലവിനുപയോഗിച്ചതാണ് ഔവ്വക്കറിന്റെ കൊച്ചുമകൾക്ക് കാൻസർ വരാനിടയാക്കിയത്. 'രാത്രിയിലൊരു സൈക്കിൾവാല'യിലെ അനിലിനും രത്നം കൈവശപ്പെടുത്താനുള്ള സാഹസികതകൾക്കിടയിൽ ഭാര്യയെ നഷ്ടമായി. ജീവഭയത്താൽ ഒളിച്ചുകഴിയേണ്ട അപകടകരമായ അവസ്ഥയിലാണയാൾ. 'ഒരു പ്രേതബാധിതന്റെ ആത്മകഥ'യിലെ ഹരിയും താൻ അറിയാതെ മറ്റൊരാളുടെ ജീവിതത്തിൽ വരുത്തിയ ദുരന്തത്തിന് കടലു താണ്ടിയും ക്ഷേത്രങ്ങളേറ്റും പാപപരിഹാരം അനുഷ്ഠിക്കുന്നുണ്ട്. ആഖ്യാതാവിന്റെ സദാചാരബോധവും ധാർമികചിന്തയും വഹിക്കുന്നവരാണ് ആഖ്യാനമേറ്റെടുക്കുന്ന പ്രഭാകരനും ഔവ്വക്കറും ഡിസൂസയുമെല്ലാം. കഥാകൃത്തിന്റെ ജീവിതവീക്ഷണം തന്നെയാണ് ആഖ്യാനം നിർവഹിക്കുന്ന ഈ കഥാപാത്രങ്ങളിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. ആഖ്യാതാവായ കഥാകൃത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രമാണ് ആഖ്യാനത്തിൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കുന്നത്.

വർത്തമാനകാലത്തിൽനിന്നും ഭൂതകാലത്തിലേക്ക് സഞ്ചരിക്കുകയും വർത്തമാനകാലത്തിൽത്തന്നെ തിരിച്ചെത്തുകയും ചെയ്യുന്ന കാലക്രമമാണ് എല്ലാ കഥകൾക്കുംതന്നെ. കഥയ്ക്കുള്ളിൽ കഥ പറയുന്ന ആഖ്യാനരീതി ചില കഥകളിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലോക്ക്ഡ് റൂം കഥ എന്ന ആഖ്യാനസങ്കേതം ചിലകഥകളിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ഇന്ന് രാത്രി ആരെന്റെ ചോരയിൽ ആറാടും...?' എന്ന കഥയിൽ അടച്ചിട്ട വീടിനുള്ളിൽ ചില അസാധാരണ അനുഭവങ്ങളുണ്ടാവുന്നു. അതിന് വിശദീകരണം കണ്ടെത്താനാണ് പ്രഭാകരൻ എത്തുന്നത്. 'ഡച്ച് ബംഗ്ലാവിലെ പ്രേതരഹസ്യ'ത്തിൽ ഐജി കൊല്ലപ്പെടുമ്പോൾ മുറിയിൽ മറ്റാരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കുറ്റവാളിയെക്കുറിച്ച് തെളിവുകളൊന്നും കണ്ടെത്താതിരുന്നതിനാലാണ്, വാക്കുതർക്കത്തിന്റെ പേരിലും കൈവശം കീടനാശിനി ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന കാരണത്താലും, നിലവിളി കേട്ട് ആദ്യം ഓടിയെത്തിയ താണുപെരുമാൾ പ്രതിയാക്കപ്പെട്ടത്. 'രണ്ടാം നിലയിലെ ഉടൽ!' എന്ന കഥയിലെ പ്രമേയവും സമാനമാണ്. മുറിയിലുണ്ടായിരുന്ന മറ്റുള്ളവരുടെ കൈയിൽ ആയുധമില്ലാതിരുന്നത് വേലക്കാരിയെ

ഭീഷണിപ്പെടുത്താനായി ഉണ്ടയില്ലാത്ത തോക്കുചൂണ്ടിയ ഹരീന്ദ്രനെ കൊലപാതകിയാക്കി. ഭിത്തി തുറന്ന് തോക്ക് സ്വയം വെടിവെയ്ക്കുന്ന സാങ്കേതിക വിദ്യ ഉപയോഗിച്ചാണ് യഥാർത്ഥപ്രതി കൊലനടത്തിയത്. പ്രഭാകരൻ പരമ്പരയിൽ ശാസ്ത്രീയരീതിയിലുള്ള കുറ്റകൃത്യം ഇത് മാത്രമാണ്. ഇതിലാകട്ടെ പ്രഭാകരൻ കുറ്റാന്വേഷണം നടത്തുകയല്ല മറിച്ച് കുറ്റവാളിയാക്കപ്പെട്ടവന്റെ സത്യാന്വേഷണത്തിന് കൂട്ടുനില്ക്കുകയാണ്. കഥയുടെ സ്ഥലപശ്ചാത്തലം നാട്ടിൻപുറങ്ങളാണ് എന്നതുകൂടിയാണ് ശാസ്ത്രവും സാങ്കേതികവിദ്യകളും ഉപയോഗിച്ചുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഇതിൽ കുറയാൻ കാരണം. യുക്തിവിചാരവും സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണവും മാത്രം കൈമുതലായുള്ള പ്രഭാകരന് അത്തരം കുറ്റാന്വേഷണങ്ങൾ ഒരു കീറാമുട്ടിയായിരിക്കും.

സമ്പത്തിനോ പെണ്ണിനോ വേണ്ടിയുള്ള കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ പ്രഭാകരൻ പരമ്പരയിലെ കഥകളിൽ പൊതുവായി കാണാം. 'ഓപ്പറേഷൻ കത്തിയുമായി ഒരാൾ; പല നഗരങ്ങളിൽ' എന്ന കഥയിലെ ഡോ. അരുൺദത്ത്, 'രണ്ടാം നിലയിലെ ഉടൽ!' എന്ന കഥയിലെ ജോൺ എന്നിവർ സ്നേഹിച്ച പെണ്ണിനെ സ്വന്തമാക്കാനാണ് കൊലപാതകങ്ങൾ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നത്. 'ഒരു പ്രേതബാധിതന്റെ ആത്മകഥ'യിലും സംഘർഷങ്ങൾക്ക് കാരണമാകുന്നത് ഒളിച്ചോട്ടമാണ്. മറ്റു കഥകളിൽ കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ മുഖ്യഹേതു രത്നത്തിനോ സമ്പത്തിനോ വേണ്ടിയുള്ള മത്സരങ്ങളും. ദാരിദ്ര്യത്തെയോ സ്നേഹത്തെയോ ചൊല്ലിയുള്ള ഒരു ന്യായീകരണം കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടവർക്ക് നല്കാനുണ്ട്. ചില വിട്ടുകൊടുക്കലുകൾകൊണ്ട് ഒഴിവാക്കാമായിരുന്ന കൊലപാതകങ്ങൾ എന്ന് ആഖ്യാതാവ് തന്നെ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

തന്റെ ഭാര്യയുടെ ദേഹത്ത് ഒരു തമിഴന്റെ പ്രേതം ആവേശിക്കുന്ന സമയത്താണ് താൻ കുറ്റാന്വേഷണങ്ങൾക്ക് ഇറങ്ങിത്തിരിക്കുന്നത് എന്ന പ്രഭാകരന്റെ പ്രസ്താവന എല്ലാ കുറ്റാന്വേഷണ ആഖ്യാനത്തിലും ആവർത്തിക്കുന്നതാണ്. ഗാർഹസ്ഥ്യനായ പ്രഭാകരന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ വ്യക്തമാക്കാനാണ് ഈ ആവർത്തനം ആഖ്യാനത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഓരോ കുറ്റാന്വേഷണ കഥയുടെയും ഉള്ളിൽ കുറ്റവാളിയിലേക്ക് നീട്ടിയെറിയുന്ന ഒരു സൂചന പല സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആവർത്തിക്കുന്നതായി കാണാം. ഉദാഹരണമായി, 'ഡച്ച് ബംഗ്ലാവിലെ പ്രേതരഹസ്യം' എന്ന കഥയിൽ 'നീലക്കണ്ണുകൾ' പല സത്യങ്ങളിലേക്കുമുള്ള താക്കോലാണ്. ഐജിയുടെ പ്രേതം പ്രഭാകരന് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ ഐജിയുടേതല്ലാത്ത ആ നീലക്കണ്ണുകൾ പ്രഭാകരൻ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുറിയിൽ ഇടയ്ക്ക് കടക്കുന്ന കുരങ്ങെന്നോ

മനുഷ്യനെന്നോ തിരിച്ചറിയാനാവാത്ത ജീവിക്കും ഈ നീലക്കണ്ണുണ്ട്. ഐജിയുടെ ഭാര്യയായ രാജരത്തിനത്തിന് അച്ഛനായ സായിപ്പിൽനിന്നും ലഭിച്ചതാണ് ആ നീലക്കണ്ണുകൾ. മകനിലേക്കും കൊച്ചുമകന്റെ കുട്ടിയിലേക്കും ഈ ജൈവികപാരമ്പര്യം അവർ കൈമാറി. കുറ്റവാളിയെ കണ്ടെത്താൻ പ്രഭാകരനെ സഹായിക്കുന്നത് ഈ നീലക്കണ്ണുകൾക്കു പിന്നിലെ സത്യങ്ങളാണ്.

കഥാകാലത്തിനുള്ളിൽ ചരിത്രകാലത്തെക്കൂടി അടയാളപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട് 'ഒരു പ്രേതബാധിതന്റെ ആത്മകഥ'യിൽ. ചരിത്രവും ഭാവനയും ഭ്രമാത്മകതയും ഇടകലർത്തിയ ആഖ്യാനമാണിവിടെ. തിരുവിതാംകൂർചരിത്രത്തിലെ സുപ്രധാന അധ്യായമായ മാർത്താണ്ഡവർമ്മയുടെ ശത്രുപീഡനങ്ങളും നിഗ്രഹങ്ങളും കഥയിൽ കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. നീതി നിഷേധിക്കപ്പെട്ടവരുടെ പ്രേതാത്മാക്കൾ മാർത്താണ്ഡവർമ്മയോട് പ്രതികാരം ചെയ്യാനായി കാത്തു കഴിയുകയാണ്. ചരിത്രസത്യങ്ങളും സ്മാരകങ്ങളുമെല്ലാം ഈ കഥയ്ക്ക് വിശ്വസനീയമായ പശ്ചാത്തലമൊരുക്കുന്നു. വേണാടിന്റെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന ഇരണിയൽ കൊട്ടാരത്തിലാണ് വിഭ്രമിപ്പിക്കുന്ന രംഗങ്ങൾ അരങ്ങേറുന്നത്. നായകനായ ഹരി അംഗമായ മദ്രാസ് ഒൻപതാം ബറ്റാലിയൻ മാർത്താണ്ഡവർമ്മ അംഗരക്ഷകർക്കായി സ്ഥാപിച്ച സേനയാണെന്നത് അയാളെ അപകടത്തിലാക്കുന്നുണ്ട്. കഥാഖ്യാനത്തെ ബലപ്പെടുത്താനുള്ള സ്രോതസ്സായി ചരിത്രകാലത്തെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്ന എഴുത്തുകാരൻ ചരിത്രത്തെ മഹത്വവത്കരിക്കുകയല്ല, മറിച്ച് പ്രശ്നവത്കരിക്കുകയാണെന്ന് കാണാം.

ലിംഗപ്രതിനിധാനങ്ങളിലെ സാംസ്കാരികശീലങ്ങൾ

പ്രഭാകരൻ പരമ്പരയിലെ കുറ്റാന്വേഷണകഥകളിൽ ആഖ്യാനത്തിൽ ഇടപെടുന്ന സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങൾ ചുരുക്കമാണ്. അധികാരവും താല്പര്യങ്ങളും മറ്റുള്ളവരുടെമേൽ അടിച്ചേല്പിക്കുന്ന പുരുഷാധീശത്വത്തിന്റെ പല പ്രതിനിധികളെ ഈ നോവലെറ്റുകളിൽ കണ്ടെത്താം. 'ഡച്ച് ബംഗ്ലാവിലെ പ്രേതരഹസ്യം' എന്ന കഥയിൽ ഐജിയുടെ നിർബന്ധബുദ്ധി മൂന്നു സ്ത്രീകളുടെ ജീവിതമാണ് പ്രതിസന്ധിയിലാക്കിയത്. സ്വത്തിന്റെയും അധികാരസ്ഥാനത്തിന്റെയും ജാത്യാഭിമാനത്തിന്റെയും അഹങ്കാരമാണ് അയാളുടെ പ്രവൃത്തികളെ നിർണയിച്ചത്. ഭർത്താവിനോടോ അമ്മാവനോടോ വിധേയത്വം പുലർത്തേണ്ടത് എന്നറിയാതെ കുഴങ്ങുന്ന അനന്തന്റെ അമ്മ. ഭർത്താവിനാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടാതെ നിത്യദാരിദ്ര്യത്തിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന രാജരത്തിനം. സായിപ്പിന് വേലക്കാരിയിൽ ജനിച്ച രാജരത്തിനം മറ്റൊരു ചൂഷണവ്യവസ്ഥിതിയുടെ കൂടി ഉദാഹരണമാണ്. സ്നേഹിച്ച പുരുഷനെ വിവാഹം കഴിക്കാനായി കാത്തിരുന്ന്

ഒടുവിൽ സമുദായത്തിൽ നിന്നുപോലും വിവാഹം കഴിക്കാൻ ആരുമെത്താത്ത അവസ്ഥയിൽ ആത്മഹത്യ ചെയ്ത പുസ്തകസ്വാമിയാരുടെ പ്രണയിനിയായ പാഠാണി പെൺകുട്ടി. ഐജിയുടെ അധികാര പ്രയോഗമാണ് ഈ സ്ത്രീകളുടെ ജീവിതത്തെ നരകതുല്യമാക്കിയത്.

താൻ സ്നേഹിച്ച പെൺകുട്ടിയെ അവളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ മാനിക്കാതെ വർഷങ്ങളോളം തടങ്കലിൽ പാർപ്പിക്കുന്ന 'ഓപ്പറേഷൻ കത്തിയുമായി ഒരാൾ; പല നഗരങ്ങളിൽ' എന്ന കഥയിലെ ഡോ. അരുൺദത്ത്, പ്രണയബന്ധങ്ങളിൽ സ്വാർത്ഥരാവുന്ന കാമുകന്മാരുടെ പ്രതീകമാണ്. ഒടുവിൽ തടങ്കലിൽ തന്നെ കഴിയാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന മനോനിലയിലെത്തിയ ആ പെൺകുട്ടി തടങ്കലായിത്തീരുന്ന ദാമ്പത്യവ്യവസ്ഥയിൽ പുറത്തുകടക്കാനാവാതെ ബലിയാടുകളാവുന്ന സ്ത്രീകളുടെ പ്രതീകമാവുന്നു. വേലക്കാരികളെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന, ഭാര്യയുടെ നഗ്നത തന്റെ അവകാശമായി കരുതുന്ന ഹരീന്ദ്രൻ പുരുഷാധികാരത്തിന്റെ മറ്റൊരുമുഖമാണ്. ഭാര്യയെ താമസിപ്പിക്കുന്ന മുറിയിൽ അവളെ നിരീക്ഷിക്കാൻ, അവളുടെ നഗ്നത ആസ്വദിക്കാൻ അയാൾ ക്ലോസ് സർക്യൂട്ട് ടി.വി. സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഭാര്യയോടുള്ള അയാളുടെ സമീപനം ഉപഭോഗവസ്തുവിനോടുള്ളതാണ്. അയാളുടെ സംഭാഷണങ്ങളിലെല്ലാം ഈ വസ്തുവത്കരണം വെളിപ്പെടുന്നുണ്ട്. രാജുവിന്റെ സാഹസങ്ങൾക്ക് ബലിയാടാവേണ്ടിവന്ന സജിത, വേട്ടയാടപ്പെടുന്ന മകൾ മരിയ, ഇങ്ങനെ ഇര എന്ന സ്വത്വത്തിലാണ് ഭൂരിഭാഗം സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളും അടയാളപ്പെടുന്നത്.

വേട്ടയാടുന്ന ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന ഏകസ്ത്രീകഥാപാത്രം തീവ്രവാദി സംഘത്തിലെ കണ്ണിയായ സ്റ്റെല്ലയാണ്. അബലതയും ചപലതയും സ്ത്രീസഹജമായി കാണുന്ന സാമൂഹികവ്യവസ്ഥയെ പല കഥാപാത്രചിത്രീകരണങ്ങളും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. വൈകാരികമായി പ്രതികരിക്കുന്നവരാണ് സ്ത്രീകൾ എന്ന സാംസ്കാരികകാഴ്ചപ്പാടിലാണ് പെൺകഥാപാത്ര ചിത്രീകരണങ്ങൾ. സ്വന്തംപങ്കാളിയെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ലാലി അപകയായാണ് അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. സ്വതന്ത്രമായ സ്വത്വം പ്രകടിപ്പിക്കുന്ന സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളാകട്ടെ പരിഹാസിതരാവുന്നു അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു അതിഭൗതികശക്തിയുടെ പിന്തുണയുള്ളവരായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ശക്തനായ ഒരു പുരുഷന്റെ ഭൂതബാധ പ്രഭാകരൻ പരമ്പരയിലെ രണ്ടു സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങളെ ശക്തരാക്കുന്നതായി കാണാം. പ്രഭാകരന്റെ ഭാര്യയുടെ ദേഹത്ത് ഒരു തമിഴന്റെ പ്രേതം ആവേശിക്കുമ്പോഴാണ് അയാൾ കുറ്റാന്വേഷണത്തിന് ഇറങ്ങുന്നത്. ഈ സമയത്ത് തന്റെ ഭാര്യ ഇരട്ടി ജോലിചെയ്യുമെന്ന് അയാൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

ഭർത്താവിന്റെ മദ്യപാനം നിയന്ത്രിക്കാനാവാത്ത സുജാതയും തന്റെ ശരീരത്തിൽ ഒരു പ്രേതത്തെ ആവാഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് ശക്തി പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്.

'രക്തനിറമുള്ള ഓറഞ്ച്' എന്ന കഥയിലെ ഔവ്വക്കറും 'ഒരു പ്രേതബാധിതന്റെ ആത്മകഥ'യിലെ ഹരിയും തങ്ങൾക്ക് വന്ന പാളിച്ചയിൽ ഭാര്യയുടെ ശക്തമായ പ്രേരണയെ കൂട്ടുപിടിക്കുന്നുണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ അവരുടെമേൽ കുറ്റം ആരോപിക്കുന്നുണ്ട്. പെണ്ണിന്റെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ചതിനാലാണ് തങ്ങൾക്ക് തെറ്റുപറ്റിയത് എന്നൊരു ധാരണയാണ് അവരുടെ അനുഭവാഖ്യാനത്തിൽ മുഴച്ചുനില്ക്കുന്നത്. താൻ സേട്ടുവിന്റെ വഴിയിൽനിന്നും പിന്തിരിഞ്ഞപ്പോഴെല്ലാം ഭാര്യയായ അസൂറയാണ് വീണ്ടും ആ വഴി സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചത് എന്ന് അബൂബക്കർ ആവർത്തിച്ച് പറയുന്നുണ്ട്. ഒളിച്ചോട്ടത്തിനും പിന്നീടുണ്ടായ വാഹനാപകടത്തിനും മൂലകാരണമായി ഹരി പറയുന്നത് ലാലിയുടെ ചപലതയാണ്. പുരുഷന്മാരാൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടവരാണ് സ്ത്രീകൾ എന്നവിചാരവും പല പുരുഷകഥാപാത്രങ്ങളും വച്ചുപുലർത്തുന്നുണ്ട്. താൻ നാടുവിട്ടുപോകുമ്പോഴെല്ലാം അസൂറയുടെ സംരക്ഷണം മകനെ ഏല്പിച്ചു എന്ന് ആഖ്യാനത്തിൽ ആവർത്തിച്ചു പറയുന്ന ഔവ്വക്കർ, 'ഇന്നു രാത്രി ആരെന്റെ ചോരയിൽ ആറാടും...?' എന്ന കഥയിൽ സഹോദരിയുടെ സംരക്ഷണത്തിൽ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധരായ സഹോദരന്മാർ എന്നിവർ ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

'രണ്ടാം നിലയിലെ ഉടൽ!' എന്ന കഥയിൽ വേലക്കാരികളുമായി അവിഹിതബന്ധങ്ങൾ ശീലമാക്കിയ ഹരീന്ദ്രൻ എന്ന പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഭാര്യയുടെ വിവാഹപൂർവ്വ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് അറിയുമ്പോൾ, വിവാഹബന്ധത്തിലെ ഇരുവരുടെയും അവിശ്വസ്തത സമാസമം എന്ന് പറഞ്ഞ് തന്റെ പക്ഷത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്നു. ഹരീന്ദ്രന്റെ കഥകേൾക്കുന്ന പോലീസുദ്യോഗസ്ഥരുടെ പ്രതികരണങ്ങൾ, മലയാളിസമൂഹത്തിലെ ലിംഗ അനീതികളെക്കുറിച്ചുള്ള എഴുത്തുകാരന്റെ നിലപാട് വ്യക്തമാക്കുന്നതാണ്. സ്ത്രീയുടെ സദാചാരത്തെക്കുറിച്ചാണ് മലയാളിസമൂഹം എപ്പോഴും അസ്വസ്ഥരാകുന്നത്.

വർഗ്ഗരാഷ്ട്രീയം

ലോകക്രമത്തെയും മനുഷ്യബന്ധങ്ങളെയും നിർണയിക്കുകയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സുപ്രധാന ഘടകമാണ് സമ്പത്ത്. 'രക്തനിറമുള്ള ഓറഞ്ച്' എന്ന കഥയിലെ മിതിലാജിന്റെ വാക്കുകൾ കടമെടുത്താൽ:"പണത്തെ പ്രതിയല്ലിയോ പടച്ചോൻ ഈ കളിയത്രേം കളിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന് അഹങ്കാരമുണ്ടാക്കുന്നതും ഇല്ലാതാക്കുന്നതും. പാമ്പും കോണീം കളിക്കാൻ, പടച്ചോന് പകിട വേണ്ടേ...അതാണ് കാശ്!" (2020: 334). സമൂഹത്തിലെ

സാമ്പത്തികവർഗങ്ങളുടെ പ്രതിനിധാനം തന്നെയാണ് ഡിറ്റക്ടീവ് പ്രഭാകരൻ പരമ്പരയിലെ കഥകളിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. അധ്വാനിച്ച് നിത്യവൃത്തി കഴിക്കുന്നവർ, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ, സാമ്പത്തിക തട്ടിപ്പുകാർ, മുതലാളിമാർ, ഇടനിലക്കാർ, രത്നഖനനം നടത്തുന്നവർ, കള്ളക്കടത്തുകാർ എന്നിങ്ങനെ സാമ്പത്തിക ലോകത്തിന്റെ ഒരു പരിച്ഛേദം തന്നെ പ്രഭാകരൻ പരമ്പരയിലെ കഥകളിലുണ്ട്. എന്നാൽ രാഷ്ട്രീയ ഇടപെടലുകളെ അദ്ദേഹം ബോധപൂർവ്വം ഒഴിച്ചുനിറുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ചില പെരുമാറ്റരീതികൾ മാത്രമാണ് സമ്പന്നനെയും പാവപ്പെട്ടവനെയും വേർതിരിക്കുന്നത് എന്ന സത്യത്തെ ഔവ്വക്കറിന്റെ വേഷപ്പകർച്ചയിലൂടെ പറഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നുണ്ട്. രാവിലെ സ്റ്റാൻഡിൽ ഓറഞ്ച് കച്ചവടം കഴിഞ്ഞ് ഉച്ചയോടെ ജൂബ്ബയും വിഗ്ഗും സ്വർണക്കണ്ണടയും വാക്കിങ്ങ് സ്റ്റിക്കുമായി ഔവ്വക്കർ അബൂബക്കറിലേക്ക് കൂടുമാറ്റം നടത്തുന്നു. അയാൾ പ്രഭാകരനോട് പറയുന്നു: “എത്ര പണമുണ്ടെങ്കിലും ചെയ്യാൻ പറ്റുന്നത് ഒന്നേയുള്ളൂവെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. തിന്നുക, കുടിക്കുക, മദിക്കുക, വലിയ കാറിൽ കയറുക, പുതിയ വീട്, തുണി, ഫോൺ തുടങ്ങി നമുക്ക് അത്യാവശ്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചൊക്കെ ചർച്ച ചെയ്ത് ആയുസ്സ കളയുക” (2020: 321). സമ്പത്തുള്ളവനാകട്ടെ പണത്തിന്റെ പ്രലോഭനത്തെ ചെറുക്കാനാവാതെ ഭ്രാന്തമായി അതിനു പിന്നാലെ പായുന്നു. ‘രക്തനിറമുള്ള ഓറഞ്ച്’ എന്ന കഥയിലെ അശോകൻ മുതലാളിയുടെ കഥാപാത്രചിത്രീകരണം ഇപ്രകാരമാണ്. സമ്പന്നനാകാനും ദരിദ്രനാവാനും നിമിഷങ്ങൾ മതി എന്ന സത്യത്തെ കല്ലു മാധവന്റെ അനുഭവാഖ്യാനത്തിലൂടെ കഥാകൃത്ത് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. രത്നഖനനത്തിനിറങ്ങി മണ്ണു കുഴിച്ചും വെള്ളംഅരിച്ചും ദരിദ്രരായ ധാരാളംപേരെ ‘ഡച്ചു ബംഗ്ലാവിലെ പ്രേതരഹസ്യ’ത്തിന്റെ അനുബന്ധകഥയിൽ കാണാം. ‘രാത്രിയിലൊരു സൈക്കിൾവാല’യിലും ‘ഡച്ചു ബംഗ്ലാവിലെ പ്രേതരഹസ്യ’ത്തിലും രത്നത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള കൊലപാതകങ്ങൾ അരങ്ങേറുന്നു.

സമ്പത്ത് സാധാരണക്കാരന് ക്രയവിക്രയത്തിന് വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന സേട്ടുമുതലാളി താഴ്ന്നവനെ ഉയർത്തുകയും പണത്തിൽ അഹങ്കരിക്കുന്നവനെ ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സെലാവുദ്ദീനും ഔവ്വക്കറും അദ്ദേഹം വഴിയരികിൽ നിന്ന് ഉയർത്തിയവരാണ്. ഔവ്വക്കറിന്റെ പണം തട്ടിയെടുത്ത് ആർഭാടത്തിനുപയോഗിച്ച അശോകന്റെ സാമ്പത്തികനിലയെ അയാൾ താറുമാറാക്കുന്നുണ്ട്. സത്യസന്ധതയും വിശ്വസ്തതയുമാണ് അയാൾ പരിശോധിക്കുന്നത്. സമ്പത്ത് മോഹിക്കാതെ സമൂഹത്തിലെ സാമ്പത്തികനീതിയെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്ന

ചില കഥാപാത്രങ്ങളെയും ഈ കഥകളിൽ കാണാം. സമ്പത്ത് ഒരു വിഭാഗത്തിലേക്ക് കുന്നുകൂടുന്നതിൽ അവർ അസ്വസ്ഥരാണ്. പണം അർഹിക്കുന്നവരുടെ അവകാശമാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. സേട്ടുവും സാമ്പത്തിക തട്ടിപ്പുകൾക്ക് ബുദ്ധി ഉപദേശിക്കുന്ന മിതിലാജും ഈ മനസ്ഥിതി പുലർത്തുന്നവരാണ്. ഈ മനോഭാവം അടുത്ത തലമുറയ്ക്ക് കൈമോശം വന്നതായി പ്രഭാകരൻ വ്യസനിക്കുന്നു. തട്ടിപ്പിന്റെ നൂതന സാധ്യതകളെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്ന അയാൾ ആശങ്കാകുലനാണ്.

സമ്പന്നർ, ദരിദ്രർ, മധ്യവർഗക്കാർ എന്ന ഭേദമില്ലാതെ പണം ആവശ്യക്കാരന് ഉപകരിക്കുന്ന ഒരു സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥയാണ് പ്രഭാകരൻ പരമ്പരയിലൂടെ എഴുത്തുകാരന് വിഭാവനം ചെയ്യുന്നത്. ഏതെങ്കിലും സാമ്പത്തിക വർഗ്ഗങ്ങളിലോ മതവിഭാഗങ്ങളിലോ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ആരോപിക്കുന്ന ശൈലിയിൽനിന്നും കഥാകൃത്ത് ബോധപൂർവ്വം ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെയും പ്രതിനിധികളെ പ്രഭാകരന് പരമ്പരയിലെ ഓരോ കഥകളിലായി സ്ഥാനപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ജാതി-ലിംഗ-സാമ്പത്തിക ഭേദമില്ലാതെ കുറ്റവാസന എല്ലാവരിലും ഉണ്ട് എന്ന വസ്തുതയാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുവയ്ക്കുന്നത്.

ഗ്രന്ഥസൂചി

1. ഇന്ദുഗോപൻ, ജി.ആർ., 2020, ഡിറ്റക്ടീവ് പ്രഭാകരൻ, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.
2. ഇന്ദുഗോപൻ, ജി.ആർ., 2020, ട്വിങ്കിൾ റോസയും പന്ത്രണ്ട് കാമുകന്മാരും, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം.
3. രാധാകൃഷ്ണൻ നായർ ഡി., 2000, ആഖ്യാനവിജ്ഞാനം, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
4. രാധാകൃഷ്ണൻ, പി.എസ്., 2017, എതിർദിശകൾ സാഹിത്യചരിത്രത്തിലെ പക്ഷപാതങ്ങൾ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.
5. ശ്രീകുമാർ എ.ജി. (എഡി.), 2014, ജനപ്രിയസാഹിത്യം മലയാളത്തിൽ, സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണ സംഘം, കോട്ടയം.
6. ഹമീദ്, 2015, അപസർപ്പക കഥകൾ ചരിത്രവഴികളിലൂടെ, കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.

anupamavjames@gmail.com